

Izvori materijala za *Radnu svesku*

3–9. AVGUSTA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | IZLAZAK 13–14

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Izlazak 13:17) Kad je faraon pustio narod, Bog ih nije vodio kroz filistejsku zemlju, iako je to bio kraći put. Bog je rekao: „Kad vidi da mora da ratuje, narod bi mogao da se predomisli i da se vrati u Egipat.“

it-1-E 1117

Put

Još od davnina, na području Palestine su postojali glavni i sporedni putevi, uključujući i nekoliko važnih trgovačkih puteva, koji su povezivali тамошње gradove i kraljevstva (Br 20:17-19; 21:21, 22; 22:5, 21-23; IN 2:22; Su 21:19; 1Sa 6:9, 12; 13:17, 18). Smatra se da je jedan od glavnih puteva išao iz Egipta do filistejskih gradova Gaze i Askalona i postepeno skretao severoistočno prema Megidu. Odatle je nastavljao ka Asoru, severno od Galilejskog mora, a zatim je išao do Damaska. Ovaj put kroz Filisteju bio je najkraća veza od Egipta do Obećane zemlje. Ali Jehova je poveo Izraelce drugim putem jer nije želeo da se obeshrabre ukoliko bi ih napali Filisteji. Time je pokazao koliko je obziran prema svom narodu (Iz 13:17).

(Izlazak 14:2) „Kaži Izraelcima da se vrate i ulogore pred Pi-Airotom, između Migdola i mora, nasuprot Vel-Sefonu. Ulogorite se naspam tog mesta, pored mora.“

it-1-E 782 ¶2-3

Izlazak iz Egipta

Na kom mestu se razdvojilo Crveno more?

Izraelci su tokom druge etape svog putovanja došli u Etam, koji se nalazio „na kraju pustinje“. Zanimljivo je da je Bog tada rekao Mojsiju „da se vrate i ulogore pred Pi-Airotom [...] pored mora“.

Time bi naveli faraona da pomisli da „ne mogu da nađu izlaz iz pustinje“ (Iz 13:20; 14:1-3). Izučavaoci koji pretpostavljaju da su Izraelci išli putem El Haj kažu da hebrejski glagol „vratiti se“ u tom stihu ne znači da su oni samo malo skrenuli s puta već da su krenuli nazad ili barem napravili veliki zaokret. Oni pretpostavljaju da su Izraelci stigli do samog vrha Sueckog zaliva, a onda se okrenuli i pošli ka istočnoj strani planinskog venca Džebel Atake, koji se proteže duž zapadne strane Sueckog zaliva. S obzirom na to da je Izraelaca bilo mnogo, ukoliko bi ih na tom mestu napali sa severa, ne bi imali kuda da pobegnu jer bi im se more našlo na putu.

Jevrejska predanja iz prvog veka na sličan način opisuju taj događaj. Što je najvažnije, taj opis događaja se slaže sa onim što stoji u Bibliji, što se ne može reći za mišljenja koja zastupaju mnogi drugi izučavaoci (Iz 14:9-16). Logično je da Izraelci kad su prelazili Crveno more nisu bili blizu samog vrha Sueckog zaliva jer bi u tom slučaju faraonova vojska kopnenim putem lako obišla taj zaliv i sačekala ih na drugoj obali (Iz 14:22, 23).

10–16. AVGUSTA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | IZLAZAK 15–16

„Pesmom hvalimo Jehovu!“

(Izlazak 15:20, 21) Tada je proročica Marija, Aronova sestra, uzela daire u ruke i sve žene su joj se pridružile igrajući s dairama u rukama. Marija je muškarcima pesmom odgovarala: „Pevajte Jehovi, jer se silno proslavio. Konja i konjanika u more je bacio.“

it-2-E 454 ¶1

Muzika

U Izraelu je horsko pevanje najčešće bilo antifonalno, što znači da su naizmenično pevala dva hora ili jedan pevač i hor. U Bibliji se ukazuje na

takvo pevanje kada se kaže da je neko „odgovarao pesmom“ ili „govorio pesmom“ (Iz 15:21; 1Sa 18:6, 7). Neki psalmi, kao na primer 136. psalam, napisani su za tu vrstu pevanja. Po svemu sudeći, na takav način su pevala i dva velika hora iz Nemijinog vremena. To se vidi iz stihova koji govore o svečanosti povodom podizanja jerusalimskih zidina (Ne 12:31, 38, 40-42).

it-2-E 698

Proročica

Marija je prva žena u Bibliji koja je postavljena za proročicu. Po svemu sudeći, Bog je preko nje preneo neku poruku ili poruke, možda tokom pevanja (Iz 15:20, 21). Zato su ona i Aron rekli Mojsiju: „Zar ne govori [Jehova] i preko nas?“ (Br 12:2). Preko proroka Miheja sam Jehova je rekao da je poslao „Mojsija, Arona i Mariju“ pred Izraelce kada ih je izveo iz Egipta (Mi 6:4). Iako je Marija imala čast da prenese neke Božje objave, ona ipak nije imala isti položaj pred Bogom kao što je to imao Mojsije. Mojsijev položaj kao proroka bio je viši u odnosu na njen. Kada je to izgubila iz vida, Bog ju je oštro kaznio (Br 12:1-15).

17-23. AVGUSTA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | IZLAZAK 17-18

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Izlazak 17:14) Jehova je rekao Mojsiju: „Zapiši ovo u knjigu da bude za spomen: 'Izbrisaću sećanje na Amaličane pod nebom.' Kaži to i Isusu.“

it-1-E 406

Biblijski kanon

U samoj Bibliji postoje jasni dokazi da su Mojsijevi spisi nadahnuti od Boga, da su u skladu sa ostalim delovima Biblije i da pružaju pouzdane smernice kako se na ispravan način može služiti Bogu. Mojsije nije samog sebe postavio za vođu i zapovednika izraelskog naroda. Čak se u početku

opirao tome (Iz 3:10, 11; 4:10-14). Bog ga je izabrao i dao mu moć da čini čuda tako da su čak i faraonovi sveštenici koji su se bavili magijom priznali da je Mojsije to radio uz Božju pomoć (Iz 4:1-9; 8:16-19). Prema tome, Mojsije nije imao nikakve ambicije da bude govornik i pisac. Jednostavno je bio poslušan Bogu i imao je podršku svetog duha pa je mogao da govori u Božje ime, a kasnije zapiše jedan deo Biblije (Iz 17:14).

24-30. AVGUSTA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | IZLAZAK 19-20

„Imaju li Deset zapovesti neko značenje za nas?“

(Izlazak 20:3-7) Nemoj imati drugih bogova osim mene. „Ne pravi sebi kip niti bilo šta nalik onome što je gore na nebu, dole na zemlji ili u vodi. Ne klanjaj im se niti im služi, jer sam ja, Jehova, tvoj Bog, Bog koji zahteva potpunu odanost. Za prestupe onih koji me mrze ja kažnjavam i njihove potomke, do trećeg i do četvrtog kolena, a pokazujem vernu ljubav i hiljaditom kolenu onih koji me vole i drže se mojih zapovesti. „Ne spominji ime Jehove, svog Boga, na nedostojan način, jer Jehova neće ostaviti bez kazne nikoga ko nedostojno spominje njegovo ime.

w89-E 15. 11. 6 ¶1

Šta za tebe znače Deset zapovesti?

Prve četiri zapovesti ističu šta Jehova traži od nas. **(Prva)** On je Bog koji zahteva potpunu odanost (Matej 4:10). **(Druga)** Njegove sluge ne smeju da imaju idole (1. Jovanova 5:21). **(Treća)** Božje ime se ne sme koristiti na nedostojan način, već uvek s poštovanjem (Jovan 17:26; Rimljanima 10:13). **(Četvrta)** Najvažnije u životu treba da nam bude da ugodimo Bogu. Tako „držimo sabat“ u tom smislu što dajemo prednost služenju Bogu, a ne svojim željama (Jevrejima 4:9, 10).

(Izlazak 20:12-17) „Poštuj svog oca i svoju majku da bi dugo živio u zemlji koju ti daje Jehova, tvoj Bog. „Ne ubij. „Ne učini preljubu. „Ne ukradi. „Ne svedoči lažno protiv svog bližnjeg. „Ne poželi kuću svog bližnjeg. Ne poželi ženu svog bližnjeg, ni njegovog roba, ni njegovu robinju, ni njegovog bika, ni njegovog magarca, niti išta što pripada tvom bližnjem.“

w89-E 15. 11. 6 ¶12-3

Šta za tebe znače Deset zapovesti?

(Peta) I danas je od presudne važnosti da deca budu poslušna roditeljima da bi porodica imala mir i Jehovin blagoslov. To je prva zapovest uz koju je dato jedno divno obećanje: „Da bi ti bilo dobro i da bi dugo ostao na zemlji“ (Efešanima 6:1-3). S obzirom na to da živimo u „poslednjim danima“ ovog zlog sveta, mladi koji su poslušni toj Božjoj zapovesti imaju priliku da nikada ne umru (2. Timoteju 3:1; Jovan 11:26).

Ako volimo bližnje, nećemo im naneti zlo tako što bismo počinili **(šesta)** ubistvo, **(sedma)** preljubu, **(osma)** krađu ili **(deveta)** slagali (1. Jovanova 3:10-12; Jevrejima 13:4; Efešanima 4:28; Matej 5:37; Poslovice 6:16-19). A da li su važni naši motivi? **(Deseta)** zapovest da ne budemo pohlepni podseća nas da Jehova želi da sve radimo iz ispravnih motiva (Poslovice 21:2).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Izlazak 19:5, 6) A sada, ako me u svemu budete slušali i držali se mog saveza, izdvojiću vas između svih ostalih naroda, jer moja je sva zemlja, pa ćete postati moje dragoceno vlasništvo. Bićete mi kraljevstvo sveštenika i sveti narod. To su reči koje treba da kažeš Izraelcima.“

it-2-E 687 ¶1-2

Sveštenik

Sveštenstvo sačinjeno od pomazanih hrišćana.

Jehova je obećao da će Izraelci, ukoliko mu budu poslušni, postati „kraljevstvo sveštenika i sveti

narod“ (Iz 19:6). Međutim, sveštenici, koji su dolazili iz Aronove loze, trebalo je da obavljaju tu službu samo dok ne dođe vreme da se pojavi veće sveštenstvo, čiju su službu oni predočavali (Jev 8:4, 5). Služba koju su obavljali Aronovi potomci postojala bi dokle god bi važio savez na temelju Zakona, to jest dok ne bi bio uspostavljen novi savez (Jev 7:11-14; 8:6, 7, 13). U početku je samo Izraelcima ponuđeno da služe kao Jehovini sveštenici u njegovom Kraljevstvu. Ali kasnije su tu priliku dobili i ljudi iz drugih naroda (Del 10:34, 35; 15:14; Ri 10:21).

Većina Jevreja nije prihvatila Hrista i zato kao narod nisu mogli postati *pravo* kraljevstvo sveštenika i sveti narod (Ri 11:7, 20). Budući da Izraelci nisu bili verni Bogu, on ih je nekoliko vekova unapred preko proroka Osije upozorio na ono što će ih snaći: „Pošto si ti odbacio znanje, ja ću odbaciti tebe da mi više ne služiš kao sveštenik. I pošto si ti zaboravio zakon svog Boga, ja ću zaboraviti tvoje sinove“ (Os 4:6). Nešto slično je i Isus rekao jevrejskim verskim vođama: „Božje Kraljevstvo će vam se oduzeti i daće se narodu koji donosi dobre plodove“ (Mt 21:43). Pa ipak, dok je živio na zemlji Isus je bio pod Mojsijevim zakonom i poštovao ulogu sveštenika. Zato je ljudima koje je izlečio od gube rekao da odu kod sveštenika i prinesu odgovarajuću žrtvu (Mt 8:4; Mr 1:44; Lu 17:14).

31. AVGUSTA – 6. SEPTEMBRA

BLAGO IZ BOŽJE REČI | IZLAZAK 21-22

„Gledaj na život kao Jehova“

(Izlazak 21:20) „Ako neko udari štapom svog roba ili svoju robinju tako da umre od njegove ruke, neka bude kažnjen.“

it-1-E 271

Fizičko kažnjavanje

Jevrejin koji je imao roba ili robinju imao je pravo da ih udari štapom ako bi bili neposlušni ili

buntovni. Ako bi rob tom prilikom umro, vlasnik je morao da bude kažnjen. Ukoliko bi rob poživio još dan ili dva i onda umro, smatralo bi se da vlasnik nije imao nameru da ga ubije. Vlasnik je imao pravo da kazni svog roba jer je on bio „njegovo vlasništvo“. Teško da bi ijedan čovek namerno uništio svoju vrednu imovinu i tako pretrpeo gubitak. Osim toga, ukoliko bi rob umro dan ili dva nakon što ga je vlasnik kaznio, ne bi se sa sigurnošću moglo utvrditi da li je umro od zadobijenih udarača ili iz nekog drugog razloga. Zato vlasnik ne bi bio kažnjen ako bi rob živio još dan ili dva (Iz 21:20, 21).

Pronađimo dragulje u Božjoj Reči

(Izlazak 21:14) Ako se neko naljutio na svog bližnjeg i namerno ga ubio, taj čovek mora umreti čak i ako ga treba odvući od mog oltara.

it-1-E 1143

Rog

Ono što stoji u Izlasku 21:14 možda znači da je čak i sveštenik morao biti pogubljen ako je počinio ubistvo ili da onog ko je namerno nekog ubio ne bi spaslo ni da se uhvati za rogove oltara. (Uporediti s 1Kr 2:28-34.)

